

Pedersen, forholder sig til, er opgørelsen af, hvor stor en gæld vi hver især har. Jeg kunne forstå, at man var kommet frem til 630.000 kr. pr. ægtepar, og det skal såmænd nok være sandt. Men sagen er jo lige præcis – og det ved hr. Thor Pedersen godt – at den familie, hr. Thor Pedersen snakker om, er en familie, som typisk bor i eget hus og har en gæld på ca. 1 mio. kr., som den har lånt for at kunne købe det hus. Det er faktisk ganske almindeligt, at det er sådan.

Men det, hr. Thor Pedersen vil gøre for at løse problemet, er, at han vil jage de mennesker, der ikke har en sådan gæld, nemlig folk på overførselsindkomst, som typisk skylder meget, meget små beløb væk, fordi de simpelt hen ikke har haft mulighed for at stifte gæld. Man skal faktisk tjene rimelig meget for at kunne have en stor gæld, og det er sådan set den problemstilling, hr. Thor Pedersen ikke forholder sig til. Han jager de små for at glæde de store.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoff (CD):

Det var jo spændende at høre »Kejserens Nye Klæder«, det hører jo med i litteraturhistorien i hvert fald.

Jeg har et par spørgsmål til hr. Thor Pedersen. Det hed sig, at det var Socialdemokratiet, der havde skabt statens gæld. Jeg vil godt spørge: Er det ikke korrekt, at gældsætningen faktisk startede igen i slutningen af 1980'erne, og at det bestemt ikke var Socialdemokratiet, der sad ved magten på det tidspunkt, samtidig med at Venstre vel har stemt for alle finanslove?

Venstre er også meget bekymret for konkurrenceevnen. Hvis man nu afskaffer fradragsretten for fagforeningskontingenter, vil det så ikke skabe et lønpres? Hvad koster det egentlig at aktivere bistandsklienter fra den første dag? Og hvor meget udlicitering, hvor meget afbureaukratisering skete der egentlig, da Venstre havde del i regeringsmagten?

Og endelig gør Venstre også noget ud af partistøtten og vil spare penge dér. Jeg vil gerne spørge, om Venstre selv har overvejet at lade være med at sige ja tak til partistøtten, for det var jo en mulighed for at lave en ganske privat besparelse, der ville komme det offentlige til gode.

Jeg synes i det hele taget, at Venstres plan er udtryk for en masse flotte, flotte, flotte ord, mange ord og mange flotte tilkendegivelser, men uden ret meget effektivitet og ret meget indhold.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo velkendt, at De Konservative ser ud til at have et ønske om igen i år at køre sololøb med regeringen. Og det er også velkendt – i hvert fald hvis vi skal dømme efter retorikken – at Venstres ambitionsniveau er en hel del højere end De Konservatives.

Og derfor vil jeg gerne spørge hr. Thor Pedersen: Hvis der i den kommende tid laves et finanslovforlig mellem regeringen på den ene side og Det Konservative Folkeparti på den anden side og dette forlig er utilstrækkeligt i forhold til det ambitionsniveau, som Venstre i medierne og også her i dag antyder at have – er Venstre da stadig parat til at tage konsekvensen af det og stemme imod finansloven ved tredje behandling?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil bare ganske principielt spørge hr. Thor Pedersen, hvad han mener, når han her fra folkestyrets fornemste talerstol taler om, at vi her i Folketinget – og det er især regeringen, kan vi forstå på den måde, den oratoriske udformning var tilrettelagt på – beslutter at bruge andre menneskers penge. Hvad er det for nogle penge, hr. Thor Pedersen arbejder med? Hvad er det for nogle penge, Venstre arbejder med? Hvad er det for kernen i at have et folkestyre?

Til afsnittet om overførselsindkomster vil jeg spørge, om hr. Thor Pedersen ikke med meget stor glæde har bemærket modsætningen til situationen, hvor Venstre var i regering, og hvor antallet af mennesker, der enten frivilligt eller ufrivilligt var sat udenfor, var stærkt stigende. Nu er Socialdemokratiet med i regeringen, og nu er antallet faldende. Er hr. Thor Pedersen ikke fantastisk glad for, at vi har fået det skifte?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Bruno Jerup spørger til sygehusene og om, hvem der beslutter at lukke sygehuse eller bygge om, bygge til og fastlægge strukturer. Jamen det gør politikerne, og det, vi foreslår, er jo at give patienterne friheden til selv at vælge sygehus, altså at pengene følger patienten. I fremtiden bliver det altså patienterne, der med et sådant system kommer til at bestemme, hvilke sygehuse der skal udbygges, og hvilke sygehuse der skal lukkes.